

голъмо зло, което подкопаваше и застрашаваше да искорени една отъ най-добритѣ черти въ нашия народенъ битъ. Петстотинъ годишното ни пѣшкане подъ чуждо иго бѣше ни отучило отъ салтанатитѣ и раскоша. У насъ бѣше вече въплотена обичѣта къмъ скромното. По духътъ ни бѣше да се задоволяваме съ по-скромното и да се простираме споредъ чергата. Въ това отпошение ний не сме били далече отъ духътъ на Евангелието. Скромността е една отъ добродѣлитѣ на Християнството. Обаче, слѣдъ освобождението народа ни отвори широки врата на западниа раскошъ, който съсипа и сега съсипва много домове. Нейно Царско Височество покойната ни Господарка, съ своята скромность въ облекло и животъ, засрами много отъ дамитѣ въ нашето висше общество и даде примѣръ на женския свѣтъ, който завѣки нѣма да умре. Тя располагаше съ всичко, което прищевкитѣ на чловѣка изискватъ, и лесно можеше да се постави надъ всички въ раскоша и гордостѣта. Но вмѣсто това, тя избра по-добрата частъ. Тя е вървала въ думитѣ на апостола Павла, че женитѣ трѣбва „съ прилична прѣмѣна, съ съ срамежливостъ и цѣломъдріе да украсяватъ себе си, не съ илечения на космитѣ, или съ съ злато или съ бисери или съ многоцѣнни дрѣхи; но съ добри дѣла, които подобава на жени, които сж се прѣдали на благочестието.“ Иисусъ Христосъ каза на своитѣ ученици: „Блажени ницитѣ духомъ, защото е тѣхно царството Божие. Блажени кроткитѣ, защото тѣ ще наслѣдѣтъ земята“. Нѣмаме ли ний пълно право да върваме, че ако и да тя е изгубила земното царство и е оставила наслажденията на този свѣтъ, сега тя е наслѣдница на едно по-добро царство; че тя се е прѣселила въ по-добри палати и че сега тя има на главата си по-хубава корона, и то корона, която никой не може да ѝ отнеме? Съ скромността и кротостѣта си не е ли наслѣдила тя, наистина земята? Не чувствува ли се, днесъ една голѣма празднота, както въ двореца, така и по-цѣлото ни отечество? Единъ приятель онзи день питаше. ако би било възмож-